

:: Izhaja vsak petek dopoldno. ::

Naslov: TRST - TRIESTE

CASELLA CENTRO 37

:: all pa: Via Imbriani 9/III. ::

—oOo—

Izdaja: konsorcij MALEGA LISTA

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POŠTO

LIST - Trieste

VEJSKO KNJIZICA

ANA

stotink.

...

...

...

Odg. urednik IVAN PRESEL

Mali koledar.

Petek, 28. maja: kvatre, Avgustin, Viljem. — Sobota, 29.: kvatre, Marija Magdalena Paciška. — Nedelja, 30.: Sv. Trojica, Feliks. — Ponedeljek, 31.: Angela, Kancijan. — Torek, 1. junija: Juvencij. — Sreda, 2.: Marcelin, Peter in Brazem. — Četrtek, 3.: Presv. Rešnje Telo. — Petek, 4.: Kvirin.

MALE NOVICE

Podeštati.

Za podeštate občin tržaške pokrajine so imenovani: Brovedani Virgilij za občine Nabrežina, Sempolaj, Slivno, Mavhinje, Devin; Kavalir Dreossi Jožef: Vreme, Gornje Vreme, Famlje; Kav. Gliberti Franc: Hrenovice, Bukovje; Zusig Jožef: Doberdob; Dal Soglio Marij: Dutovlje, Skopo, Kopriva; Kav. dr. Cosolo Higin: Fogliano; Lescovich Ludvik: Naklo, Lokev, Rodik; Marini Marino: Postojna; Perlati Franc: Ronchi; Radovani Pavel: Dolina; Premru Maks: Šmihel, Košana; Ronchi Alojz: St. Peter; Kav. Piovano Celzij: Sežana; Kav. Mohorčič Ludvik: Zgonik, Repentabor; Medon Jožef: Senožeče, Laze, Sinadole, Dolenja vas; Gerbec Jožef: Tomaj, Štjak, Avber; Maffei Ludvik: Slavina. — Večina slovenskih občin je dobila italijanske župane.

Volitve v Dalmaciji.

V nedeljo 16. maja so bile po celi Dalmaciji volitve občinskih odborov. Na splošno so napredovale hrvaške stranke proti srbskim. Toda Radičeva stranka je dobila manj kakor prejšnje čase. Narasla je Pučka (ljudska) stranka. V Splitu so dobili komunisti 10 odbornikov. Toda vlada je vse komunistovske mandate razveljavila.

Kaj piše «Učiteljski list» o govoru poslanca Besednjaka.

V Učiteljskem listu beremo: «O priliki proračunske razprave je nastopil poslanec Besednjak s odločnim govorom o našem šolskem vprašanju. Zadel je v živo, zakaj nekateri gospodje in ekscelenice so mu ugovarjali z ničevimi frazami in truščem, ko jih je poslanec z argumenti pritiskal ob steno.

K govoru se povrnemo. Pogumni in posrečeni nastop poslanca Besednjaka bo vse slov. učiteljstvo sprejelo z zadoščenjem, ker zadeva vprašanje naših vitalnih interesov in ker se prav sedaj spet izvaja nad učiteljstvom pritisk. Naš list je prvi, ki to brez pridržkov, brez predsodkov poudarja, ker znamo ceniti vsako delo v splošno korist.»

+ Dr. Karel Triller.

V Ljubljani je umrl dne 21. maja v starosti 64 let nenadoma dr. Karel Triller, zelo odlična osebnost v slovenskem javnem življenju. Po poklicu odvetnik, je deloval v vodstvu «Narodno-napredne stranke.» Po Tavčarjevi smrti je bil predsednik Ljubljanske kreditne banke. Bil je izrazit zastopnik liberalizma, a v času potrebe je znal ceniti skupen nastop vseh narodnih sil. Zato so ga tudi nasprotniki spoštovali. N. v. m. p.

Fantje se zbirajo, v Belgrad marširajo. V prvi polovici julija nameravajo vsi framazoni iz Evrope prirediti velik shod v Belgradu, kjer so tudi pridni «bratje» te čudne vere.

Iz Livorna.

so poslali pozdrave vojaki 13. topniškega polka: Batič Vladimir, Trnovo pri Gorici; Zorn Fran, Prvačina; Rudi Milič, Salež; Francič Anton, Potoče; Rosič Karel, Logje pri Brezinju; Prvanje Ivan, Stopnik ob Idriji; Kolarič Angel, Sv. Barbana pri Miljah; Sapel Anton, Rocol; Skabar Josip, Tomnica.

Zgodbe Slovenca na tujem

Ciril Sovič, ki je srečno prišel po dolgem času v slovensko domovino, je pripovedoval svojo čudovito zgodbo poročevalcu «Slovenca». Zajemljiva je, pa tudi poučna za tiste, ki hodijo na Francosko.

V VOJSKO JIH IZVABLJAJO.

Delali smo v rudniku v Pas de Calais na Francoskem; trije smo bili nerazdružni prijatelji: Ivan Koželj, Fr. Zelič ter jaz. Maja meseca 1925. nas je nek Hrvat, Ilija smo mu rekli, prišel nagovarjat, naj gremo rajši doli v Maroko, kjer dobimo lažjo službo in sicer kot policisti ali pa finančni stražniki. Nismo mu verjeli. Šele ko se je tudi on poslovil od rudnika (prepozno smo spoznali, da le na videz!) in rekel, da gre z nami, smo se odločili za odhod. Pripeljali smo se v Pariz. Imeli smo v nekem hotelu vsak svoj kovčeg z vsemi prihranki. Skupno z onim Ilijem smo se šli javit za v Maroko. Dobili smo vozne listke do Marseja. Mi trije smo si nekoliko ogledovali Pariz. Ko gremo po kovčege, kovčegov nikjer! Vrata nam je povedal, da je vse odnesel tak in tak mož (bil je Ilija), češ da jih nese na kolodvor. Tako smo bili okradeni. Kaj zdaj? Odločili smo se vseeno za Maroko. Odpeljali smo se torej na jug v Marsej in odondot čez morje v francoski Alžir.

KAKOR POD MARIJO TEREZIJO.

Tu nas niso nič vprašali, kaj hočemo; vtaknili so nas v vojaške suknje; postali smo francoski legionarji. Dobra dva meseca so nas vežbali, potem so nas pa odpeljali z ladjo mimo Aleksandrije gori v Beirut, odkoder je najbližja zveza v Damask. V Beirutu smo se izkrcali. Nato smo nastopili marš proti vzhodu, čez Libanon, proti Damasku. Dne 15. avgusta smo dospeli v Ghasalé.

V BOJU Z DRUZI.

Prvič smo se udarili z Druzi dne 17. septembra 1925. Napadali smo sovražno postojanko. Nas je bilo okoli 500 mož (vseh mogočih narodnosti: Rusov, Čehov, Poljakov, Bolgarov, Portugalcev, Italijanov, Nemcev, samo — Francoza nobenega!) Druzov pa okoli 5000. Kaj čuda, če se nam je slaba godila! Vključno smo skušali prodirati.

EDEN MRTEV, EDEN ZGUBLJEN.

V jutru dne 8. oktobra smo spet zadeli ob sovražnika. Tedaj pa nenadoma zakliče tovariš poleg mene: «Jo, tvoj prijatelj Ivan je ranjen!» Skočim k njemu: dobil je bil strel v čelo, krogla mu je šla skozi lobanjo. Vprašal me je še: «Ali bom umrl?» Potem se ni več zavedel. Zavezali smo mu rano, kakor smo vedeli in znali, ter ga položili na mulo, da bi ga odnesla v bolnišnico, v mestce Esra. Videli sem

Razprava proti ponarejevalcem.

V Budimpešti se je 7. maja začela sodnijska razprava proti knezu Windischgratzu, policijskemu ravnatelju Nadossyju in drugim ponarejevalcem francoskega denarja. Nekaj dni pred razpravo je nastal ogenj v sodnji in so zgoreli važni papirji. Zato tudi ni pričakovati, da bi bila izrečena pravična sodba. Bo že vlada «naredila, da bo prav».

Po 12 letih

se je oglasil iz Rusije neki vojni ujetnik, doma s Tirolskega. Prebiva v Sibiriji, kjer se je oženil, ima otroke in malo premoženje. Že večkrat je pisal domov v Briksen, pa niso dobili. Sedaj po 12 letih je prišlo šele to pismo.

še, kako so sovražniki streljali na mulo, ki mi je pa kmalu izginila izpred oči. Zvečer sem v bolnišnici vpraševal po Koželju; toda med bolniki ga ni bilo. Zgodilo se je torej ali da je po poti umrl in so ga «sanitejci» vrgli z mule, ali pa so transport zajeli Druzi, ki pa ranjencem ne prizaneso, temveč vsakemu brez odloga glavo odrežejo. Izgrešil sem bil tudi Zeliča; ostal sem sam. V začetku decembra pa sem sklenil, da pobegnem.

NOČNI BEG.

Šotorili smo nekje zapadno od Esre. Čez dan smo se prosto gibali, ob osmih zvečer pa smo morali biti vsi v taborišču, obkroženem s štirikotno žično ograjo. Kdor bi ponoči hotel ven, bi bil vsak ustreljen. Dne 5. decembra sem si ogledoval okolico. Pa sem tam v ravni nekje zapazil vodnjak (vodnjaki so na Jutrovem tako velikega pomena) — nisem dosti pomišljal; zavihtel sem se in se skril vanj. Ura je bila dve popoldne. Čakal sem. Ob osmih sem slišal v taborišču trobiti «apel». Ko je vse utihnilo, sem se splazil iz vodnjaka. Kam pa zdaj? Iz ljudske šole sem vedel, da se treba ravnati po severnici. Kmalu sem jo našel in vedel, kje je zapad, kamor sem hotel bežati. Prišel sem teči. Nikjer ni bilo čutiti žive duše, nobenega človeškega bivališča. Čez kako uro sem naenkrat zaslišal prav blizu divje streljanje. Sklonil sem se ter bežal dalje po vseh štirih. Kmalu sem se prepričal, da velja streljanje drugim ubežnikom. Tako sem tekel do štirih zjutraj. Tedaj pa mi udari v uho naenkrat mogočen šum. Pred sabo zagledam reko. Bila je reka Jordan. Malo niže se je razprostiralo Genezareško jezero.

K ANGLEŽEM.

Svojo žepno uro sem vteknil v usta, pa takoj prišel plavati čez reko. V sredi sem začel pešati. Poskusil sem stopiti na noge. In res! Začutil sem dno. Prebredel sem jo. Tako sem prišel na drugi breg, v Palestino, v oblast Angležev. Njihova straža me je prijazno sprejela. Odvedli so me v mesto Kajfo (pod Karmelsko goro). Tam sem ostal še čez božične praznike. Našel sem še več pribežnikov. Mene so porabili pri zidanju neke utrdbe. Nekega dne v januarju so nas naložili v velik avto in odpeljali smo se skozi Samarijo gori v Jeruzalem. Videli sem Oljsko goro. Še isti dan smo bili že zopet v Kajfi. Dne 15. januarja 1926. so nas prijazni Angleži vkrcali na italijanski parnik «Helio», ki nas je pripeljal v Trst. Dne 31. januarja t. l. sem v Trstu stopil na suho ter se javil pri jugoslovanskem konzulatu.

«Koroški Slovenec»

je tedenski časopis, ki brani pravice Slovencev pod Avstrijo. Zanimivo je to, da ima upravništvo v Celovcu, tiska in izdaja se pa na Dunaju. Tam v Avstriji stane celoletno 4 šilinge (14 naših lir), posamezna številka pa 10 grošev (35 naših stotink). Velik je kakor Mali list in korajžen tudi. Sedaj izhaja že šesto leto. Pogrešamo mi in koroški kmetje v njem Pepota iz Koludrovice, ki bi katero povedal v domači koroški govorici. To bi nas spominjalo one prelepe «Tam čez gmajnico, tam čez izaro...» in krasne dežele, kjer naši vrli Korošci bijejo pravične boje.

MIHEC: V Novicah zmagi strašijo, divjaki, gadje, močeradl.
JAKEC: Vprašanja šol se plašijo, omenijo ga le — neradi.

Za smrt je malo treba.

Bobby Leach je l. 1911. v jeklenem sodu preplaval slap Njagare. Tri ure so ga premetavali vrtinci sem in tje, predno so ga pol mrtvega prijatelji potegnili iz vode. Predlanskim je hotel ponoviti drzni poizkus v krogli iz kavčuka, a so mu kanadska in ameriška oblastva to prepovedala. Možu, ki je premogel niagarski slap, je sedaj prinesla smrt lupina pomaranče. Spodrsnilo mu je na nji, padel je, si zlomil nogo, nogo so mu odrezali in kmalu potem je umrl.

BELEŽKE.

Narodno glasilo «Novice» je poročalo o govoru poslanca Besednjaka le par vrstic. Na prilogi raje malajo Indijance, kaže in strahove. Naše šolske težave so jim bolj od rok.

Pljuvati je grdo. «Preporod» je pljunil na poslanca Besednjaka o priliki njegovega govora za šolstvo. Bilo je zelo neumestno in sploh je pljuvanje neollikano.

Nedotakljivo. V torek je imela «Edinost» napad verske blodnje. Hotela je proglasiti svojo krščansko rimsko-katoliško pravovernost. Seveda je pozabila, da sodba o pravovernosti ne gre nji. V članku pa se je starikavi teti hudo zalotelo. Trdila je, da so ji vera in Cerkev «nedotakljive» svetinje. Viš, teta, lastni jezik te izdaja. Pravemu verniku mora biti vera in cerkev «dotakljiva», rad se mora dotakniti blagoslovljene vode, cerkvenih klop, spovednic itd. Komur je vse to nedotakljivo, naj se ne hvali s krščanstvom. — Opazovali smo že nešteto krat, kako se «Edinost» boji tiskati besede «krščanstvo» in druge take. Tudi to ji je «nedotakljivo». Nadomešča jih s praznim framazonskim «človečanstvom». Njen namen je vzgajati občinstvo v verski brezbriznosti (indiferentizmu). To reč pa katoliška cerkev obsoja. Zato ima tržaška teta še dolgo pot pokore, predno bo res katoliška.

Babje čenče prinaša komunistovsko «Delo» in se s tem očitno hvali. Vidi se, da je uradni komunizem na slabih nogah. Prehitro je prijahal za svojim liberalnim očetom v slepo ulico, iz katere mu ne bo pomagal Marks, ampak le marš nazaj. V ti zadregi «Delo» psuje in zmerja in znaša skupaj prazne floče o papežu, škofih in takih rečeh. S takimi čenčami bo naenkrat rešeno socialno vprašanje. Žalostna dedščina liberalizma!

Proti Narodnemu svetu so zapodili v boj tudi «Novice», ki se lažejo, da ves narod odobrava edinjaško trmo. Ko bi «Novice» res bile neodvisen list, bi drugače pisale.

Pravica in postava

Ta članek je napisan za tiste, ki jih veseli *misliti*. Treba je, da se učimo spoznavati velikansko razliko med postavo in pravico.

Kaj je postava.

Postava ali zakon je splošno za vse veljavni ukaz ali prepoved, izdana od državne oblasti. Državna oblast pa ni samo v tem, da postave daje, ampak ima tudi moč, da državljane sili k izvrševanju postav. Država ima tedaj postavodajno (legislativno) in izvršilno (eksekutivno) oblast. Prav posebno stališče pa ima sodna oblast. Ona ima soditi o tem, ali se je zakon kršil ali ne ter odmeriti za kršenje zakona primerno zadoščenje ali kazen.

Razvoj države.

Ti trije osnovni prilastki državne moči so bili vedno in povsod, seveda v različnih stopnjah razvoja. Včasih so bili združeni vsi v eni sami roki. Kralji stare dobe so sami postavljali, sami sodili, sami kaznovali. V moderni državi, kakor se je razvila po francoski revoluciji (l. 1789.), se je državna oblast razdelila. Postavodajno moč je dobil parlament ali državni zbor. Na Angleškem n. pr. nima kralj prav nič odločevati, katere postave se bodo sklenile, katere pa ne. On je le še častni načelnik izvršilne oblasti, katero izvaja v njegovem imenu prvi minister. Tudi sodna oblast je v moderni državi čisto samostojna. V Ameriki n. pr. sme sodnik celo o veljavnosti postav samih izreči svojo sodbo. Sodnik je čisto samosvoji gospod in če njegove sodbe niso ministru všeč, mora se minister potuhiniti in molčati.

Kaj je dobro?

V modernih načelih o državi (rečemo jim demokratična načela) je mnogo zdravega jedra. Največje dobro tega demokratizma pa ni postavodajna moč državnega zbora, ampak neodvisnost in neodstavljivost sodnikov. V tem se razodeva spoštovanje do pravice in pravica je čisto drugačna gospa kakor njena slabša sestra «postava».

Kukavičje jajce.

Kukavica znese jajce v tuje gnezdo in ko se tički izvale, žre prikradena kukavičja hrano pravim mladičem ter jih pomeče slednjič iz gnezda in se raztega po njem kot vsemogočna razvajenka. Uboga ptičica, ki je ponevedoma izvalila tega spaka, vsa obupana čivka in frfota, porušena je njena sreča, njen ljubi družinski mir, z grozo odpira oči in spoznava svojo zmožnost, žalibog da prepozno.

V razvoju moderne države je bil liberalizem tisto kukavičje jajce, ki so ga državni negovalci in gojili kakor bedasta ptička. Izgleda se je kukavica — diktatura in pometala iz gnezda vse nežne ptičke demokratizma.

Liberalna zmeta.

Učili so bedaki, da ni Boga nad svetom. Svet sam da je Bog in da se ta «bog» razodeva ne po prerokih in po svojem učlovečenem Sinu, ampak po državnih oblastnikih. Država je Bog. Postavodajna oblast državnega zbora je božja oblast. Vsaka postava, katero sklene večina državnega zbora, vsaka taka postava je božja pravica in druge božje pravice da ni. Če je n. pr. nemški državni zbor sklenil (v predvojnih časih), naj se zatira narod in jezik Poljakov, je bilo to zatiranje božja pravica, lepo in pošteno delo.

Če pa ni pravega Boga, sme tudi izvršilna oblast delati kar hoče, ker ni odgovorna nikomur, dokler parlament ne postavi drugih ministrov. Vse kar minister dela v dobi svojega ministrovanja, vse je prav in dobro, je božje delo.

Če ni pravega Boga, tudi sodnik ne more soditi po načelih nadnaravne pravice, ampak le po svoji pameti in volji in le tako kot kaže tistim, ki vladajo. Vsako višje, nespremenljivo vodilo je izključeno. «Vest» je za brezverca prazna beseda.

Komunizem.

Marksov komunizem je liberalno seme. Tudi on oznanja prav isti nauk, da je država Bog, samo druge besede rabi, oči drugače zavija in z rokami drugače maha. Z nogami pa maršira komunizem še vedno po liberalni muziki v tisto pusto in žalostno deželo, ki se imenuje «državna vsemogočnost».

Liberalizem in komunizem — oba gojita duha državne vsemogočnosti, oba pripravljata diktaturo, oba mešata pojme o pravici in postavi. Oba v svojih posledicah zanikujeta človeško dostojanstvo in svobodo.

Kaj pa mi.

Mi krščanski socialisti učimo in verujemo, da je Bog stvarnik nad svetom. Zato državi odrekamo božje lastnosti. Država ni vir pravice in dobrote. Ni vsaka postava že zato pravična in dobra, ker je napisana in podpisana od oblastnikov. Oblastniki lahko delajo tudi slabe in krivične postave. Če se slabe postave protivijo naši vesti, jih niti ne smemo izpolnjevati. Oblast judovskega Velikega zbora je bila zakonita oblast; toda hotela je prepovedati oznanjevanje krščanske

vere, dala je krivične ukaze. In kaj so rekli apostoli? Odgovorili so: «Boga je treba bolj poslušati kakor ljudi.» Trpeli so, a udali se niso in njihova stvar je slednjič zmagala.

Prava svoboda.

Liberalna in komunistična laž pravi: Država je več kakor človek. Mi pa učimo: Bog je ustvaril človeka po svoji podobi in sličnosti (t. j. s pametjo in pristo voljo). Nikjer se ne bere: Bog je ustvaril najprej državo, in ko ta ni mogla obstati brez delavcev in davkoplačevalcev, zato je potem naredil človeka, ki naj bi državi služil... Ali se kaj takega bere v svetem pismu? Ne. Bog je najprej ustvaril človeka, družino, narode. Zato ima človek svoje naravne pravice naravnost iz božjih rok in ne iz državnih postav. Na tisto bogodano, naravno svobodo človeka ne more vzeti patenta nobena svetna oblast. V prvih stoletjih rimskega velecesarstva so kristjani branili svojo duševno svobodo do skrajnosti; raje so umirali nasilne smrti, kakor pa da bi priznali cesarju pravico do človeške vesti. To je duh krščanske svobodoljubnosti. Le ta skrajna svobodoljubnost je zmagovita.

Odmeki Besednjakovega govora.

Italijansko časopisje.

O govoru poslanca Besednjaka je italijansko časopisje pisalo zelo obširno, ako pomislimo, da so govori vladnih poslancev in bivših ministrov večkrat omenjeni v deset vrsticah. Iz govora našega poslanca so pa priobčili veliki dnevniki po več kolon s posebnimi podnaslovi, tako največji italijanski dnevnik «Corriere della Sera», «Il Messaggero», Giolittijevo glasilo «La Stampa», «Gazzettino di Venezia» itd. «Stampa» prinaša na prvi strani naslov čez tri kolone: «Slovanski poslanec Besednjak govori med burnim truščem o šolskem proračunu.»

Nemški tisk.

Z Besednjakovim govorom se je pečalo tudi nemško časopisje. Kolikor smo mogli mi zasledovati, so se bavili z njegovimi izjavami Berliner Tageblatt, Neue Freie Presse, Tagespost, Stuttgarter Neues Tagblatt, Dresdener Neueste Nachrichten, Danziger Neueste Nachrichten, Breslauer Neueste Nachrichten, Hanoverscher Anzeiger, Münchener Zeitung, Mannheimer Generalanzeiger in drugi.

Francoski časniki.

Tudi francosko časopisje je obrnilo pozornost Besednjakovemu govoru. Omenjamo n. pr. katoliški dnevnik La Liberté, ki se bavi z govorom v uvodniku. Ne moremo priobčiti celotnega prevoda, temveč se omejimo na nekatera mesta: «O priliki proračunske razprave o šolstvu — pravi Liberté — je stopil na oder govornikov italijanskega parlamenta eden izmed dveh poslancev Julijske Krajine, in sicer iz pokrajine ob Soči. Poslanec je z redkim pogumom in z veliko močjo razvil pretresljivo sliko o šolah v njegovi deželi.» Nato navaja Liberté vsebino govora in pravi: «Kar se tiče zbornice, je treba omeniti, da je bila izredno nestrpna. S svojimi neprestanimi vpadi so italijanski poslanci izpričali svojo brezbriznost za pritožbe Slovanov.»

Jugoslovanski tisk

je prinesel obširna poročila in komentarje. Omenjamo le «Slovenca», «Jutro», «Slovenski Narod», «Narodni dnevnik», «Obzor», «Narodno Politiko» in «Večerno Pošto».

Tržaški «Piccolo».

je priobčil izvešček in par dni za tem članek, v katerem pere šolskega skrbnika v Trstu gospoda Reino, češ da je mož vršil le svojo dolžnost. Dodatne ure — pravi list — je rimska vlada odpravila radi ugleda italijanske kulture v obmejnih krajih. Izšel je zakon in šolski skrbnik mora pač zakone izvrševati.

Naj reče «Piccolo» kar hoče, vendar se je vsled govora poslanca Besednjaka začelo v italijanski javnosti vsaj razpravljati o našem šolskem vprašanju.

Po čem je lira?

Dne 25. maja si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 46.— L.
za 100 š. kren — 77.25 L.
za 100 fr. frankov 86.10 L.
za 100 šilingov — 362.— L.
za 1 dolar — 25.80 L.
za 1 fant — 124.90 L.

Poplava ob reki Padu.

Ob zadnjih poplavah v Italiji so tudi vojaki pomagali civilnemu prebivalstvu. Slovenski vojaki so nam o tem poslali sledeče poročilo:

Slovenci, ki služimo pri 4. ženijskem polku v Bolonji, smo bili 20. maja nemudoma poklicani z drugimi vojaki vred na delo k reki Po (Pad), ki je bila zadnje dneve zelo narasla. Ob treh smo prišli v malo mestce Adria, kjer smo se za silo utaborili; potem smo takoj odšli s kamjoni do reke. Razvrščeni ob levem bregu reke smo se hitro lotili dela, kajti izpod nasipa, ki je na tistem kraju visok kakih 6 m, je na številnih mestih vdiral voda. Tam je bilo treba hitro mašiti. Kajti če bi voda dobila le malo večje odprtine, se nasip ne bi več ubranil tolikemu pritisku. Z ondotnimi prebivalci vred smo te luknje mašili in tako rešili poplave velike ravnine z vasi vred, kar bi bila poleg človeških žrtv velikanska škoda na premoženju.

Najbolj nevarno je bilo v bližini vasi, ki se imenuje Partatorre. Tam je cesta, ki gre po nasipu, vsled pritiska že razpokala. Ondi smo zastavili vse moči, da bi ubranili vodo; to se nam je tudi posrečilo. V mnogih krajih je bilo treba graditi drugi nasip na cesti, ker voda, ki je še vedno naraščala, je segala že do roba ceste. Mnogo hiš je zidanih v strugi reke, (znotraj nasipov), kjer doslej ni prihajala voda. Te hiše so stale pod vodo.

V velikem strahu so bili prebivalci nižine, ker s poplavo bi bil uničen ves pridelek in poškodovana poslopja daleč na okoli. Tem huje bi bilo, ako bi voda vdrila ponoči.

Do ene ure v petek zjutraj je voda naraščala. Potem je stala do štirih v isti višini. Nato je na veliko veselje vseh jela upadati ter do devetih že upadla za 1.20 m. Tedaj smo končali z delom in se vrnili nazaj v mesto Adria, kjer čakamo, da se odpeljemo zopet v Bolonjo.

Pozdrave vsem staršem, bratom, sestram in prijateljem ter posebno čitatelem in somišljenikom Malega lista. Fran Ambrož, Mozetič Marij, Gerbas Fran, Sinigoi Fran, Bizjak Stanislav, Baudi Rudolf, Kirmel Karel, Berce Angel, Koruza Jožef, Žnidaršič Jožef, Gojak Ivan, Lapamje Ivan, Fortunat Ivan in drugi.

Naša pošta.

Traje. Manjka podpis.

Grahor. Za delo bo težko kaj. Bomo videli.

Gaberje. Prepozno dobili.

Butinar, Podgrad 4. Naročnina plačana do 1. IV. 1926.

Bole, Tomaj. Nar. plačana do 3. VII.

Rožanc. Nismo razumeli.

Mlad vaščan. Pustite stare norce v miru. Po naše pa tudi mladina ples ne dela časti.

Jablanica. Poročajte bolj določno.

Poravnajte naročnino!

Katoliško tiskovno društvo v Gorici

KI JE LASTNIK KATOLIŠKE KNJIGARNE V GOSPOSKI ULICI TER ZADRUŽNE TISKARNE NA VRHU PLACUTE, JE NA OBČNEM ZBORU SKLENILO, DA SE ZARADI UNIFORMNOSTI IN DRUGIH PRAKTIČNIH RAZLOGOV S PRVIM MAJNIKOM SPREMEMI IME ZADRUŽNE TISKARNE V

Katoliško tiskarno

Načelstvo katoliškega tiskovnega društva v Gorici.

Kaj nam z dežele pišejo

TOMAJ.

V noči od 17. na 18. maja so obiskali neznani zločinci spoštovano družino Kosovelj, nadučitelja v pokoju, in odnesli 12 kokoši.

To je že četrti hud udarec na ubogo družino v tem letu. Poprej je bila pri njih hišna preiskava, kot pri narodno zavedni družini. Druga bolezen hčerke edinice, sedaj dolgotrajna bolezen sina Srečka in četrta skora 2 leti že nič pokojnine.

VOLČJA DRAGA.

V nedeljo 23. maja je bil sklican velikanski delavski shod z namenom, da zvabijo tukajšnje delavstvo v svoj sindikat. Štirje govorniki in dvanajst tolmačev je pričakovalo, kdaj pripelje vlak iz Bilj in Bukovice tamkajšnje delavstvo. Vsi so prej pili mleko in nove pokalice, da bi imeli bolj sladke besede. A žalibog je vlak peljal naravnost na Gradišče v ples. Pa tudi neki govorniki so zasledovali vlak do Gradišča.

KLANEC.

Na veliki zvon smo preveč pritkavali za šmarnice, pa nam je počil. No, star je bil 250 let, storil je svojo dolžnost. Zdaj pa žalostno jamra in kliče mladega in močnega naslednika. Dabi ga le kmalu priklical.

IZ BRKINOV.

Zgodba za lahkomišelnice ljudi. K nekemu kmetu je prišel neznan gospod s temle poročilom: «Iz Amerike so prišli za vas neki zavoji na postajo N. N. Če hočete to dvigniti, je treba plačati 500 lir.» Ker ima kmet resnično sorodnike v Ameriki, je verjel, spravil skupaj 500 lir in se napotil v spremstvu neznanca na dotično postajo. Med potom je v pogovoru povedal neznanecu, da ima doma fino obleko, katero je bil dobil iz Amerike. Ko sta prišla na cilj, je rekel neznanec: «Dajte meni denar, grem dvigniti za vas, vi pa me počakajte zunanaj. Kmet čaka in čaka, gospoda pa ni več nazaj... Kam je šel? Po drugi poti hitro nazaj na kmetov dom. Tam je domačin dopovedal, da bo gospodar ostal v N. N. na neki slavnosti. Zato da naj dajo ono lepo obleko, da mu jo ponese v N. N. Domači so mu hitro pripravili in izročili obleko. Prijaznemu gospodu se je maneuver popolnoma posrečil; odnesel je denar in obleko in ni ga bilo več. Kako čudno so se spogledali, ko se je čez dolgo časa vrnil gospodar prazen domov.

DOMBRAVA.

Neki dan bi bilo kmalu prišlo do velike nesreče, ki je pretila Francu Suliču iz Prvačine. Zaposlen je pri opekarni. Ko je vozil ilovico čez jamo, je izgubil ravnotežje in telebnil v jamo. K sreči je bil Pepo Kopcov navzoč, da ga je rešil.

S KRASA.

Da z nevhvalečnostjo plačuje svet, to občutijo na svoji lastni koži sedaj razni kraški župani. Mislili so, da bodo dobili za svoje požrtvovalno delo Bog zna kako imenitne službe, a sedaj so izgubili že itak trhle in gugajoče se županske stolce. Vse njihove zasluge niso sedaj vredne piškovega oreha! Ostal jim je le dolg nos in bridko razočaranje!

Kako ubogljivi šolarčki so bili kraški župani, priča sledeče dejstvo: Pred kratkim se je vršila v Sežani volitev občinskega zdravnika. Dosedanji občinski zdravnik je bil gosp. Addobbati, blaga dalmatinska duša, kateri je izvrševal svoj zdravniški posel na splošno zadovoljnost vsega prebivalstva. Ker pa je gosp. Addobbati pošten in značajan mož in ker se ne da prodati, so ga vzeli na piko kraški diplomati, češ, da je proti njim! Iz tega stališča so ga očrnil in pritiskali na kraške župane, da so glasovali proti njemu! Kakšno plačilo so dobili ti junaki, je bilo razvidno te dni, ko je izšla odredba na združitev kraških občin. Veina je morala prisiljena zapustiti županski stolec. Marsikdo jim je pri odhodu zapel: «Oh zdaj gremo, marširamo, nazaj nas več ne bo!» Gosp. Addobbati se jim sedaj lahko smeje. Vse čast njemu, ker se ni dal premotiti raznim meščetarjem in privadrovcom!

ZGORNJI KRAS.

Dragi «M. list!»! Veseli me, da se poteguješ za «Nar. svet». Le tako neustrašeno naprej, dokler se ne ustanovi. Meni se zdi umestno, da bi po deželi in mestih začeli nabirati podpise zanj ali pa da bi priredili naši voditelji ljudsko glasovanje za «Nar. svet». Mislim, da bi se «edinjaši» ko bi videli željo ogromne večine ljudstva, morali potem hote ali ne hote ukloniti.

M. S.

PRAPROČE.

Javnosti je že znano, da je v našem «ekonomu» babilonija. Kadar so na «sej» ne vedo drugega, kakor da se prepirajo, kolnejo in študirajo, kako bi siromaka zagušili. To se opaža že več let v zadevi ovac. Posebno pa jim je letos hudobija skočila v srce. Vsi tisti, ki ovac nimajo, so se proti ovcam zarotili in jih hočejo odpraviti s tem, da bi se gmajna razdelila. Ko so spoznali, da to ne gre, so se zmenili, naj se oddeli ena četrtna gmajne za ovce in sicer najslabša četrtna, kjer gospodari huda burja. Nekaj je bilo zadovoljnih, drugi ne. Pa so delili drugič, tedaj še slabše. Stvar je prišla pred občinskega komisarja. Ta je na 4. maja poslal komisijo, da bi to reč uredila. Komisija se je podala na lice mesta, pregledala in ukrenila. Ko je g. Furlanič, glavni član komisije, sešel živino in pregledal, koliko se lahko pase in koliko ne, je odredil, da se drobna in debela živina lahko pase po celi gmajni pomešano. Takozvana «Feneda» mora biti postarem zabranjena samo za debelo živino; ovce gredo v «Fenedo» po sv. Andreju. Najvišje število na posestnika je 10 ovac in 2 govedi, ali če kdo nima goveda, 20 ovac. Kdor ima živine čez to število, mora plačati 3 lire za govedo, 50 stotink za ovco. Od izkupička gre 25 lir vsakemu, ki nima živine pri hiši (trije so), preostanek pa se porabi za vaše stvari skupno. Živina se ne sme pasti v letni paši po 11. uri zvečer in tudi ne v «Fenedi» pred določenim časom. Kdor prestopi to določbo, plača 10 lir globe od goveda, 5 lir od ovce, v zimski paši pa 50 stotink od ovce.

Tako je komisija razsodila. Nekateri (8 jih je) pa so hoteli zopet vse prevreči: ovce da naj bi se pasle posebej in bi jim odločili četrtno gmajne, vse drugo bi bilo za goveda. V vasi je okoli 200 ovac in okoli 80 goved. Kako naj bi bila taka delitev pravična? Tisti, ki imajo samo ovce, so se upirali ter požeruhom prekrižali račune. Tudi siromak mora živeti in ne samo veliki pojedži. Tem požeruhom se je na zboru en fant krepko postavil v bran in mu je navzoča komisija pritrdila.

Za letos torej naj ostane, kakor je komisija določila. Zanaprej pa naj se Prapročani sami sporazumejo v takih rečeh, ker komisija tudi ne hodi zastoj v Praproče. S pravičnim sporazumom si boste prihranili sitnosti in stroške.

Eden v imenu mnogih.

MUNE.

Na občini v Podgradu jim je menda ravmatizem iz nog udaril v glavo. Prišel je v našo vas ukaz, da ne smemo imeti gnoja v gnojnikih, če niso vsaj 100 m oddaljeni od hiš. To je po naših vaseh čisto nemogoče. Kmetje, ki niso takoj ubogali in speljali gnoja na njive, so bili kaznovani z globo 10.20 L. V naslednjem tednu se za neposlušne zviša kazen na 50 lir in še več. Umestno bi bilo sedaj izdati še posebno postavbo za krave, koze, svinje in druge domače živali, da naj bi samo enkrat na dan ob določenem času opravljale svojo potrebo, pa bi jih kmetje kar ob tisti uri gnali na njivo, da bi gnoj prišel na svoje postavbo mesto. Ker v Podgradu tako izvrstno skrb za občinske reči, upamo, da naš nasvet ne ostane «glas vpijočega v puščavi». Če se kaj ne ukrene, mi kmetje ne moremo garantirati, da bomo vsak odpadek sproti z lopato vlovili in odnesli na njivo. Usmilite se nas vsaj Vi, gospod Balbo, ki ste se nam kazal vedno prijaznega, in rešite nas iz kravje sužnosti.

Deseti brat na sežanshem semnju.

Ko sem bil zadnjič v «bendimi» v Bregu, je nesreča hotela, da sem zgubil svoj dobro nabrušeni foveč. Ni mi bilo toliko zanj žal zavoljo lepote, pač pa zato, ker je imel v roženih platnicah vdolbeno letnico, kdaj me je škof Jurij Dobrila na lice udaril. Foveč mi je dal za spomin birmanski boter, France Vidmarjev iz Senožeč. Bolj kot meni je bilo žal po foveču moji sitni Špeluzi. Zato me je vedno obkladala s tako mastnimi priimki, da sem si moral, kar ušesa tišati. Ko sem se pa maveličal babjih čenč, zagnal sem proti njej svojo fajfo; gotovo bi bilo po njej, da se ni v pravem času umaknila v svoj «štibelc»;

Na predvečer sežanskega semnja — 11. maja t. l. — začela je zopet Špeluza ofenzivo radi zgubljenega foveča. Za obrambeno sredstvo jej je služilo razno kuhinjsko orodje: sklede, lonci, kozice, pokrovke, kleše, copate, i. t. d. Ker sem bil gotov, da ne zmagam, sem snel luknasti klobuk s klina, zlezal na dile, kjer sem imel nekaj plesnivih liric in hajd iz hiše na prosto.

Na vasi sem dobil sežanskega Grajnica Andreja Velkobosega, kateri je ravno napajal pri kalu svoje sivčke. Ta me je povabil, da naj se peljem z njim za krajši čas v Sežano. Ker sem vedel, da bo naslednji dan v Sežani semenj in ker so me tiščale lirice, sem se takoj odločil, da pojdem. Niti poslovil se nisem od Špeluze, ampak sem takoj prisedel k njemu na kozel. Sivčka, približno toliko stara kot Krpanova kobilica, sta naju počasi vlekla naprej.

Midva sva sedela moško na kozlu kot dva lačna barona. Noč je bila krasna, zvezdice si migljale na nebu, vse je bilo tiho; le iz daljave je bilo čuti čuka, ki je kdo ve komu pel smrtno pesem! Andreja Velkobosa je kmalu objel bog spanja; smrčal in hropel je, kakor stara lokomotiva, Meni pa se je godilo ravno nasprotno. Vkljub vsemu prizadevanju nisem mogel zatisniti očesa. Misli so mi neprenehoma uhajale k sitni Špeluzi; tuhtal sem, kako bi babše ugnal v kozji rog! Da se bodo nad menoj, ko pridem domov, zopet zbrali hudourni oblaki, tega sem bil bolj gotov, kot da pridem po smrti v nebesa.

Okrog petih zjutraj sva jo z Velkobosom srečno «prifurala» do Farnetič. Ker so me vse kosti bolele od sedenja, sem jo mahnil od tu peš proti Sežani, pustivši Velkobosa na Farnetičah, kjer je krmil svoje sivčke. Na Poljanah me je ustavil neki «leblajtar». Ker sem mu po molil pod nos neko pisanje in ker se je prepričal, da nisem nikak kontrobarant ali rokovnjač, me je pustil dalje.

Prišedši v Sežano sem mislil, da sem prišel v kako mesto spodnje Italije. Povsod italijanski napis in razglasi! Samo vila g. Economia, imenovana «Stari grad» ima slovenski napis! Ko bi kaj takega imel Matija Spanžev na svoji bajti, bi na njegovih «bigolih» že kdaj zapel rudeči petelin!

Že v zgodnjih jutranjih urah, je bilo jako živahno po Sežani. Razni kramarji, čevljarji, lončarji, sladničarji, fovečarji in rešetarji so postavljali svoje kolibe ter se pričakali med seboj, kdo bo imel ugodnejši prostor. Cigani, brez katerih ni nobenega sežanskega semnja, so priganjali po ulicah in cestah svoja mršava kljuseta; za njimi so pa tekale njih zveste družice z otroci v nahrbtnikih. Manjka-

lo ni tudi raznih «komedjantarjev», kateri so s svojimi igrami lovili uboge kraške tepčke v svoje mreže. Največ zabave pa je bilo na občinskem vrtu, katerega je strček izpod kostanjev prekrstil v «Giardino pubblico». Tam so bile postavljene gugalnice in nekako vreteno, podobno kebrovemu mlinu, na katerem so se sukali ob zvokih hreščeče lajne kraški Janezi in Urše. Kogar so pete srbele, si je lahko pomagal s tem, da je zaplesal štajeriš ali mazurko; bolj teligentni pa «tango» in «alla mosca». Sežanski Pavlihec je celo plesal z Ančko Plešetovo takozvani: «Polštertanc»! Sploh bi predaleč zašel, če bi hotel popisati vse znamenitosti sežanskega semnja. Da je sežanski semenj znamenit, to vé vsak Kraševac, Vipavec, Brkin in Pivčan. Posebno na zadnjem je bila udeležba ogromna; trdi se lahko, da je bilo ta dan v Sežani čez 3000 duš! Še ogromnejši in znamenitejši pa bi bil, ko bi ne bilo tistega plota onkraj Ravbar komande. Koliko konj, volov, krav in oslov je bilo na semnju, tega ne bom poročal. To navadno stori sežanski semenjski kontrolor «Francile».

Röntgenološki zavod

PRIMARIJA

dr. A. de Fiori

— v Gorici —

Corso Vittorio Em. III. 14

Sprejema od 9-12 in od 2-4

ETERNIT

je najboljši za kritje streh

A. JANACH & C.

ZALOGA: Trieste-Trst (12)

Via Milano št. 12 (pri veliki pošti)

V zalogi ima tudi cevi za vodovode in stranišča.

JAMSTVO ZA VEČ LET. Tel. 22-42.

Zobozdravniški ambulatorij

TRST, v. Settefontane št. 6

od 9. do 12. ure in od 15. do 19 ure

Ljudske cene.

Izšel je žepni koledar

VEDEŽ

za l. 1926

dobiva se pri

ŠTOKA - TRST

d. z o. j.

Via Milano 37

in vseh trgovinah po deželi. Cena L. 4.— Priporočeno po pošti L. 4.80

Zobozdravnik

dr. D. Sardoč

špecialist za ustne in zobne bolezni periekcijoniran na dunajski kliniki

ordinira v Trstu

via M. R. Imbriani 16, I.

(Prej via S. Giovanni)

od 9-12 in od 3-7.

Nova knjiga

Zel in plevel.

Slovar naravnega zdravilstva. Sestavljen F. Magister v Ljubljani. — Take knjige smo Slovenci uprav pogrešali, ker smo jo že dolgo časa nujno potrebovali. Posebno v bolj oddaljenih krajih, kjer ni pri roki zdravnika, se bo ta knjiga kot prva pomoč izvrstno obnesla. Tu najdeš v abecednem redu naštetu pod različnimi besedami-vodnicami vse, kar potrebuješ, da si ohraniš ali popraviš svoje zdravje. Knjiga bi imela tudi popolnoma upravičeno naslov: «Domači zdravnik». Pisatelj nam podaja po svojih mnogoletnih izkušnjah razne nasvete in recepte, ki jih ne napravi za drag denar lekarnar, ampak si jih večidel preskrbiš sam doma zastoj. Štirje čimtelji so pisateljeva zdravila: čaj domačih rastlin, voda, prst in zmernost v življenju. Zlasti priporoča kopelji v prsti, kar je v Ameriki že dolgo, dolgo v rabi in običajno pomaga, ker mokra prst čisti telo in vleče iz njega razne strupe, ki drugače vplivajo kvarno na naše zdravje. Od kar je župnik Kneipp zaslovel po vsem svetu kot izborni zdravnik s pametno uporabo mrzle vode, ni voda več tako strašilo, kot je bila še nedavno. Magister nam prav poljudno pove, kaj in kako uporabljaj vodo kot zdravilo. Da se uporabljajo tudi v modernem zdravilstvu mnogokrat naše domače zdravilne rastline, je itak dovolj znano. Samo, da jih moras z zlatom odtehtati, kadar kupiš. V tej knjigi pa najdeš našete vse one grmičke in rože, ki vsebujejo čudežno zdravilno moč, da si jih lahko sam nabereš in pripraviš. Knjigi je pridejana tudi knjižica, ki kaže v barvanih slikah podobe teh cvetk, ki ti jih nudi Stvarnik zastoj v naravi. Čeprav premislimo, kaj pa so ljudje v starem srednjem veku mogli pri zdravljenju uporabljati, če ne teh rož, saj takrat prave zdravniške vede še bilo ni in vendar so živeli in bili zdravi — bolj zdravi kot smo mi. Pisatelj porabi vsako priliko, da daje bralcu pametne nasvete o zmernosti, o alkoholu, nikotinu, kofeinu, o zdravilni moči čistega zraka. Knjiga obsega skoro 300 strani. Mislimo, da ne trdimo preveč, ako pravimo, da bo v vsakem kraju, kjer bo le en sam človek prebral to izvrstno knjigo, še sto drugih rok seglo po njej. Seveda je itak samo ob sebi umevno, da si vsak bolnik v resnejši bolezni poišče zdravnikovega nasveta. Knjiga je obširna, pa ima vendar zelo zmerno ceno, velja namreč broširana 60 Din., vezana v celo platno 75 Din., poština prosto pošlje Jugoslovanska knjigarna knjigo onemu, ki pošlje denar naprej. — Dobi se v knjigarni Štoka, Trst, Via Milano 37.

TRDI OREHI

Imena rešilcev ugank v 19. številki «Mal. lista»: Vseh 20 ugank ni nihče pravilno rešil. 66 jih je šlo v koš. Do 10 ugank so pravilno rešili sledeči:

P. Iskra, Novokračina; V. Gec, Skopo 16; F. Primc, Tominje 8; I. Česnik, Knežak; A. Štolfa, Nabrežina; M. Jelusič, Trst; F. Lenček, Postojna; J. Urbančič, Knežak; M. Spetič, Katinara; D. Jelusič, Rocol, M. in E. Frider, Rocol; I. Tomšič, Knežak; A. Sinkovec, Vojsko nad Idrijo; I. Brne, Vrbovo; J. Uršič, Sužid, R. Šabec, Vrbovo, J. Kostanjevic, Vipava; A. Kaluža, Nova Sušica; A. Slavec, Knežak; P. Jakomin, Rojan; J. Uršič, Ladra; M. Kralj, Škedenj. A. Fait, Greta; M. Stadler, Zarečje; A. Brne, Vrbovo; P. Kariž, Povir; K. Rijavec, Dol. Tribuša, F. Ve-har, Govejk, P. Šajn, Bač; A. Škrlič, Loze; F. Lisjak, Ustje; V. Cotič, Plače; L. Črne, Tomaj; M. Kopač, Govejk; L. Makarovič, Kobarid; F. Koritnik, Lozice; M. Kenda,

Volčje; A. Urbančič, Kobarid; E. Sinkovec, Vojsko; I. Polanc, Ajdovščina; K. Jelusič, Rocol, I. Velikonja, Dol; F. Klemše, Ustje; Z. Gruntar, Kobarid; L. Bremec, Laze; I. Marinčič, Knežak; J. Cetin, Mrše; I. Bratož, Lozice; P. Rojc, Kubed; J. Lipold, Zavrhek, L. Samsa, Vel. Brdo, A. Plešnar, Grdovič; F. Rupnik, Idrija, I. Uljan, Vrbovo; S. Valentinčič, Podbrdo; J. Lapanje, Jageršče; M. Družina, Misliče, A. Fatur, Bač; F. Čeč, Grobišče; I. Barba, Podbeže; R. Hrast, Livek; F. Šircelj, Tmovo; V. Kobal, Strmea, A. Šibenik, Postojna; A. Volk, Volovsko, F. Lukač, Orehek; V. Kavčič, Postojna, J. Mišič, Kred; I. Miška, Erzel; V. Zalašček, Koritnica; I. Štraus, Orehek; V. Kleva, Portorose, A. Ljubič, Javorje; A. Rupnik, Podkraj; S. Bačar, Dolenje; A. Vodopivec, Petelinje; A. Bizjak, Studeno; P. Breclj, Kožmani; F. Pelhan, Otlica; F. Bole, Slavinje; F. Sošič, Opčine; V. Luin, Gabrovica, R. Bajc, Zapuže; M. Belovec, Košana; A. Breclj, Ajdovščina; M. Bole, Landol, A. Volk; Suhorje; A. Berce, Miren; Š. Doljak, Samotorca; I. Samsa, Jasen; M. Česnik, Knežak; P. Smrdelj, Vel. Pristava; L. Štok, Povir; M. Doljak, Samotorca; F. Kete, Dolenje; D. Polanc, Črni vrh; I. Česnik, Drskovče; V. Vidmar, Črni vrh; P. Tušar, Masor; J. Godnič, vojak, Livorno; L. Vičič, Vel. Bukovica; R. Zelenc, Sp. Idrija; L. Jug. Rute; A. Dariaš, Kubed; J. Bizjak, Studeno; A. Mlakar, Skrbina; Š. Posarelli, Skrbina; M. Novak, Mala Bukovica, I. Tomšič, Knežak, J. Dekleva, Petelinje; T. Medved, Ostrožnabrdo, R. Česnik, Trst; F. Jurca, Gorenje; K. Sancin, Vavovlje; A. Guzelj, Straža; V. Racman, Gročana; I. Vodopivec, Sv. Ivan; P. Čok, Sv. Ivan; Izrečana Valerija Cotič, Plače 130 katera vdobi 10 L. Ostali dobje po 1 knjižico

Gospodarstvo

Angleška živina.

Angleži trdijo, da imajo najboljšo in najlepšo plemensko živino na svetu, pa naj si bodo potem parkljarji ali koptarji, perutnina ali karkoli že, Lani je ruska vlada kupila od Angležev 250 prašičev plemenjakov. — Ze pred tristo leti so bili angleški volč-velikani znani po svetu. Evelyn piše v svojem dnevniku l. 1649. o volu, ki je bil 19 pesti visok, to je 1 m 61 cm in 5 mm, ter 3 m in 65 cm dolg. Toda so pa tudi cene bajno visoke. Bik, kateremu so dali ime lord Wilton, je bil prodan v Ameriko za 3800 funtov (funt je 125 lir), a mlada krava Blossom III (po naše cvet) je šla za 1785 funtov. Neka frizijska krava, katera je dala deset galonov mleka na dan, t. j. 45 in pol litra, je bila prodana za 3675 funtov. Tisoč ginej t. j. 1050 funtov za enega ovna na Angleškem ni nič nenavadnega! — Najboljši dirkalni konji so pač angleški. Da je temu res tako, povedo cene. Konj «Cyllene» je bil prodan v Argentinijo za nič manj kot 31.500 funtov (4 milijone lir), a «Flying Fox» (leteči lisjak) celo za 37.500 funtov. Kupil ga je neki Francoz. Rekord pa je dosegel «White Knight» (beli vitez), katera je kupil neki inozemec za 40.000 funtov.

Katoliška tiskarna v Gorici

tiska za zasebnike, trgovce, za zadrage, za društva, za duhovnike, učitelje, za urade. Veže knjige, popravlja starovezane knjige. Naslov: Katoliška tiskarna v Gorici - Gorizia, Riva Piazzutta 18.

Stab. Tip. Silvio Spazzal - Trieste.

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vreč. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrda Gastone Dollnar, Trst - Via Ugo Polonio 5.

PRODA se po nizki ceni enonadstropna hiša z dvema sobama, kuhinjo, kletjo, dvoriščem in vrtom z dobrim vodnjakom, na prometni cesti v Žavljah številka 612. (blizu tovarne olja).

KOVAŠKEGA POMOČNIKA išče Josip Benčič - Breči Pomnan pri Koprni. Nastop takoj.

Jakob Bevc

urarna in zlatarna

TRST - Campo S. Giacomo št. 5

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah. KRONE plačuje više kot vsi drugi. ZALOGA raznovrstnih ur in zlatenine.

Dr. SANDRO RIZZATTI

SPECIALIST

za bolezni ušes, nosa, grla.

Asistent dunajske klinike.

Sprejema od 11-12 in od 3-4.

GORICA, v. Mameli (v. Scuole) 5.

Zobozdravnik

Dr. D. DALMA

specijalist za zobe in usta sprejema od 8-12 ure

V II. Bistrici (št. 144).

Zobozdravnik

Dr. LOJZ KRAIGHER

specialist za zobe in usta sprejema

V Gorici na Travniku št. 20

in v Ajdovščini nasproti posojilnici

Predno prodaste

KOŽE

Kun, lisic, vider, divjih koz in druge divjačine, kakor tudi domačih živali, vprašajte za ceno.

Franc Stres, Kobarid

Zaloga usnja in raznovrstnega obuvala, na drobno in na debelo. Blago prvovrstno; cene take, da se ni bati konkurence.

Čebelarji!

Matične rešetke, kakor vse druge potrebščine za čebelarstvo dobite pri

Aleksander Ličan, II. Bistrica, pošta Bisterza.

Cene brez konkurence.

Pri večjem odjemu popust.

Največja zaloga pohištva

na Goriškem - GORICA, Via Carducci (Gospiska ul.) 14

Ustanovljena leta 1897.

Na izbiro 50 celotnih oprem

bodisi za spalnice

bodisi za obednice

od prav preprostih do najbolj razkošnih

Cene zmerne!

Delo trdno!

Pohištvo lastnega izdelka, izvršeno od prvovrstnih delavcev vsake stroke

ANTON BREŠČAK

VIA CARDUCCI (GOSPOSKA UL.) 14

Trgovina cerkvenih potrebščin

E. TOFFOLETTO - TRST

Via del Pesce 4

Priporoča zlasti č. duhovščini krasne podobe za spomin prvega sv. obhajila, spominske darove, fine roženvence, bogato izbiro slovenskih molitvenikov.

Zaradi reklame po izredno nizki ceni molitvenik «Jezus, prijatelj otrok», 320 strani, v razkošni vezavi, belih platnicah, z zlato obrezo, za 8 lir (in stroške za poštino).

«V nebesa hočem priti!» 192 strani, vezava kakor usnjena, zelo lepa, za 3.— lire.

Čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z velike premije, diplomo in zlato svetlinjo

Trst via Caprin 5 pri Sv. Jakobu Trst

Starši! Botri!

Birma bo!

Kje boste kupili dobre in fine čevlje po zmernih cenah?

Le pri FORCESSINU!

